

PREDSTAVITEV PREDAVATELJEV

Vlasta Mlakar (1968) – etnologinja

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je diplomirala na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo leta 1994 in na Oddelku za geografijo leta 1996. Po končanem študiju se je njeno strokovno delovanje začelo poglobljati zlasti na področju aplikativne etnologije in etnobotanike. Kot samostojna raziskovalka, avtorica, publicistka in urednica se ukvarja z vrednotenjem naravne in kulturne dediščine, tradicije in identitete za aplikativno nadgradnjo na različnih področjih kulture ter zlasti z raziskovanjem slovenskega etnobotaničnega izročila.

Tradicionalno znanje o rastlinstvu na Slovenskem je obdelala tudi za *Slovenski etnološki leksikon*, svoja raziskovanja pa je strnila v knjigi *Rastlina je sveta, od korenin do cveta* (2015).

dr. Robert Brus (1965) – profesor gozdarstva

Kot redni profesor za področje gojenja gozdov na Oddelku za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire Biotehniške fakultete v Ljubljani predava predmete s področja dendrologije, varstva naravne dediščine, gozdne genetike, žlahtnjenja gozdnega drevja ter gozdnega semenarstva in drevesničarstva. Raziskovalno se ukvarja z biogeografijo lesnatih rastlin, genetsko in morfološko variabilnostjo drevesnih vrst ter uporabo drevnine v urbanem okolju, arhitekturi in umetnosti. Bil je prodekan oddelka in je prejel več priznanj za najboljšega učitelja. Njegova bibliografija obsega več kot 500 del, med njimi 45 izvirnih znanstvenih člankov in nad 150 člankov v strokovnih in poljudnoznanstvenih revijah. Napisal je znanstveno monografijo *Drevesa in grmi Jadrana* in več strokovnih knjig, mdr. *Naše drevesne vrste*, *Sprehod po gozdu*, *Sto grmovnih vrst na Slovenskem* in *Drevesne vrste na Slovenskem*.

Pavel Medvešček Klančar (1932) – raziskovalec, pisatelj, publicist

Leta 1955 je diplomiral na Šoli za umetno obrt v Ljubljani, nato je bil učitelj risanja na osemletkah v Vipavi, Kojskem in Desklah. V letih 1960–1961 je obiskoval Pedagoško akademijo v Ljubljani in se istega leta kot konservator zaposlil na Zavodu za spomeniško varstvo Nova Gorica. Od leta 1967 se je kot svobodni umetnik ukvarjal z uporabno grafiko in slikarstvom in bil samostojni raziskovalec ljudskega izročila. Kot publicist in poznavalec ljudske dediščine je za periodični tisk (*Primorska srečanja*, *Goriški letnik*, *Etnolog*) napisal več člankov in objavil več knjig: *Na rdečem oblaku vinograd rase* (1990), *Skrivnost in svetost kamna* (1992), *Obrusnice* (1998) in *Let v lunino senco* (2005), po kateri je Televizija Slovenija posnela dva dokumentarna filma: *Med hribi kačjih glav* (2004) in *Jelenk – sveta gora starovercev* (2008), njegovo epohalno delo pa je knjiga o razkritih skrivnostih staroverstva *Iz nevidne strani neba* (2015). Za svoje življenjsko delo je leta 1988 prejel Bevkovo nagrado.

Jurij Kunaj (1980) – inženir lesarstva

Po zaključeni srednji lesarski šoli v Mariboru je študiral na Oddelku za lesarstvo na Biotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani. Študij je zaključil z diplomsko nalogo *Tradicionalna pravila za določanje časa poseka lesa*. Od leta 2007 je delal kot tehnolog, konstrukter, vodja projektov in vodja proizvodnje v pohištveni industriji v podjetjih Alpos – mizarska proizvodnja, Maroles, Paron in Grales. Ljubezen do ustvarjanja z lesom ga spremlja in izpolnjuje tudi v prostem času, ko v svoji delavnici na Kozjanskem razvija inovativne izdelke. Ustvarja iz lastnega materiala, za katerega poskrbi od poseka do končne obdelave.

dr. Žiga Zwitter (1987) – zgodovinar, geograf

Leta 2010 je za diplomsko delo iz geografije prejel fakultetno Prešernovo nagrado, leta 2015 pa doktoriral iz zgodovine. Na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani je bil v letih 2010–2015 mladi raziskovalec, od 2016 dalje je tam docent za slovensko in občo zgodovino zgodnjega novega veka. V letih 2016–2017 je gostoval na Dunaju v okviru podoktorske štipendije *Joint Excellence in Science and Humanities* Avstrijske akademije znanosti. Je avtor več izvirnih znanstvenih člankov, s predavanji za magistrske študente okoljske zgodovine pa je leta 2017 gostoval v Bernu in na Dunaju. Od leta 2017 je član odbora za poletne šole pri *European Society for Environmental History*. Leta 2018 je soorganiziral poletno šolo *Environmental History and Geography of Fresh Water Ecosystems*. Od leta 2018 je predstavnik uporabnikov arhivov v svetu Arhivskega društva Slovenije.

Barbara Sosič (1965) – etnologinja

Na Filozofski fakulteti v Ljubljani je diplomirala iz etnologije in anglistike leta 1990. Po končanem študiju se je zaposlila v Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani, sprva v oddelku za dokumentacije, od leta 2012 pa v kustodiatu za kulturo gospodarskih načinov in prometa. Področja njenega dela so usmerjena k muzejski dokumentaciji, posebej digitalizaciji in dostopnosti do muzejskega gradiva, ter k standardom za delo z muzejskimi zbirkami, k zgodovini slovenske etnologije, etnološki fotografiji, etnološkim zbirkam izven meja RS, vodnemu transportu in ribolovu, lovu, kulturni dediščini vinogradništva, čebelarstva, gojenja predivnic, visokogorskega pašništva in drugih kmetijskih področij. Od leta 2014 je članica izvršnega odbora *AIMA, International Association of Agricultural Museums*.

dr. Franc Pohleven (1951) – profesor biologije

Leta 1975 je diplomiral in kasneje doktoriral na Oddelku za biologijo Biotehniške fakultete v Ljubljani, kjer je do upokojitve predaval več predmetov s področja lesnih škodljivcev in zaščite, Biotehnologijo višjih gliv in

Konzervatorstva. Razvojno je sodeloval s podjetji, ki proizvajajo zaščitna sredstva za les in restavratorskimi centri. Bil je predstojnik Oddelka za lesarstvo, nato prodekan Biotehniške fakultete, vodja Slovenske gozdno lesne tehnološke platforme in ožji član odbora *Forest-Based Sector Technology Platform* (FTP) v Bruslju. Organiziral je štiri svetovne znanstvene kongrese, več evropskih in nacionalnih znanstvenih srečanj. Zavzema se za popularizacijo predelave lesa in promocijo rabe lesnih izdelkov; je pobudnik in vodja Sveta za les. Od leta 2009 po Sloveniji letno organizira prireditve Čar lesa, katere namen je ozaveščati javnost o umni rabi lesa. Leta 2009 je prejel Jesenkovo nagrado za življenjsko delo, leta 2017 pa je bil imenovan za zaslužnega profesorja Univerze v Ljubljani.

dr. Vito Hazler (1952) – profesor etnologije

Na Oddelku za etnologijo Filozofske fakultete v Ljubljani je diplomiral leta 1979 z delom o načinu življenja prebivalcev zaselka Hrastje v Latkovi vasi pri Preboldu v Spodnji Savinjski dolini. Med leti 1979 in 1995 je bil zaposlen na Zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine Celje, nato pa do upokojitve leta 2017 na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Doktoriral je leta 1998 s tezo *Zgodovinski razvoj, analiza in model etnološkega konservatorstva na Slovenskem*. V naziv docenta je bil izvoljen leta 1999, v naziv izrednega profesorja pa leta 2005. Je član mednarodnega sveta za spomenike in spomeniška območja (ICOMOS) in *The International Organization of Folk Art*, član Slovenskega etnološkega društva, Slovenskega arheološkega društva in častni član Zgodovinskega društva Kozje. Za svoje delo je prejel več priznanj in nagrad, med drugim Murkovo nagrado Slovenskega etnološkega društva za leto 2008.

Edo Kozorog (1962) – inženir gozdarstva

Leta 1988 je končal študij gozdarstva na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. V času študija se je aktivno ukvarjal z vrhunskim alpinizmom, udeležil se je več odprav v tuja gorstva v Aziji, Afriki, Severni in Južni Ameriki, še danes pa je aktivni gorski reševalec, morski kajakaš, turni kolesar in fotograf. Zaposlen je na Zavodu za gozdove Slovenije, območna enota Tolmin, kot vodja odseka za gozdnogospodarsko načrtovanje. Ukvarja se je tudi z zgodovino gozdarstva in gozdnogospodarskega načrtovanja, ohranjenimi kamnitimi mejnimi znamenji in razvojem metod zbiranja podatkov o gozdovih, vključno z izjemnimi drevesi. Je avtor, soavtor ali urednik številnih strokovnih prispevkov, več knjižnih izdaj in zbornikov, med njimi tudi plezalnih, pohodniških in učno-naravoslovnih vodnikov.

Jože Prah (1963) – inženir gozdarstva, naravovarstvenik

Od leta 1993 je zaposlen na Zavodu za gozdove Slovenije, območna enota Brežice, kot revirni gozdar. Leta 2002 je diplomiral na Oddelku za gozdarstvo in

obnovljive gozdne vire Biotehniške fakultete v Ljubljani. Občasno predava na Kmetijski šoli Grm in biotehniški gimnaziji v Novem mestu. Je organizator in mentor številnih študijskih krožkov na podeželju, ki pozitivno vplivajo tudi na naseljenost krajev (dolina Sopot, Oglarska dežela, idr.). Oživil je etnografske dogodke in bil pobudnik prireditev (Splavarji na Savi, Teden gozdov na Dolah, Pohod po Poti oglarjev, idr.). V Turistični zvezi Slovenije je predsednik Komisije za razvoj turizma v gozdnem prostoru. Kot urednik, (so)avtor in fotograf je sodeloval pri številnih knjižnih delih s področij gozdarstva, varstva narave in razvoja podeželja: *Zbornik o domačem in Gašperjevem kostanju* (2007), *Oglarstvo v preteklosti za prihodnost* (2010), *Osnove gozdarstva* (2010), *V poslanstvu dreves* (2011), *Gozdovi, pešpoti in vode v Sloveniji* (2011), *Za gozdove in ljudi* (2012), *Gozdni sadeži, vrnitev h koreninam* (2012), idr. Za svoje delo je prejel številna priznanja.

dr. Jurij Diaci (1963) – profesor gozdarstva

Na Univerzi v Ljubljani je magistriral iz gozdarstva. Med leti 1989–94 je bil zaposlen na Gozdnem gospodarstvu Nazarje, nazadnje kot vodja Oddelka za urejanje gozdov. Leta 1995 je na Visoki zvezni tehniški šoli v Švici doktoriral na področju naravoslovnih znanosti. Od leta 1994 je zaposlen na Oddelku za gozdarstvo Biotehniške fakultete, od leta 2005 kot redni profesor za področje gojenja gozdov. Opravljal je več vodstvenih funkcij, med drugim kot prodekan za področje gozdarstva, predstojnik Katedre za gojenje gozdov, vodja raziskovalne skupine in predsednik uprave Pahernikove ustanove. Raziskuje na področjih gojenja gozdov, ekologije gozda in razvoja pragozdov. Sodeloval je v več evropskih raziskovalnih projektih, napisal in uredil več knjig ter objavil več kot 80 znanstvenih člankov. Kot član upravnega odbora mednarodne zveze ProSilva je aktiven na področju razvoja sonaravnega gospodarjenja z gozdovi.